

Full diocesà

10 de maig del 2026

p5 – Nou director de l'Arxiu i Biblioteca episcopal

p6 i p7 – Les anteriors visites papals a Catalunya

La Mare de Déu del Prat

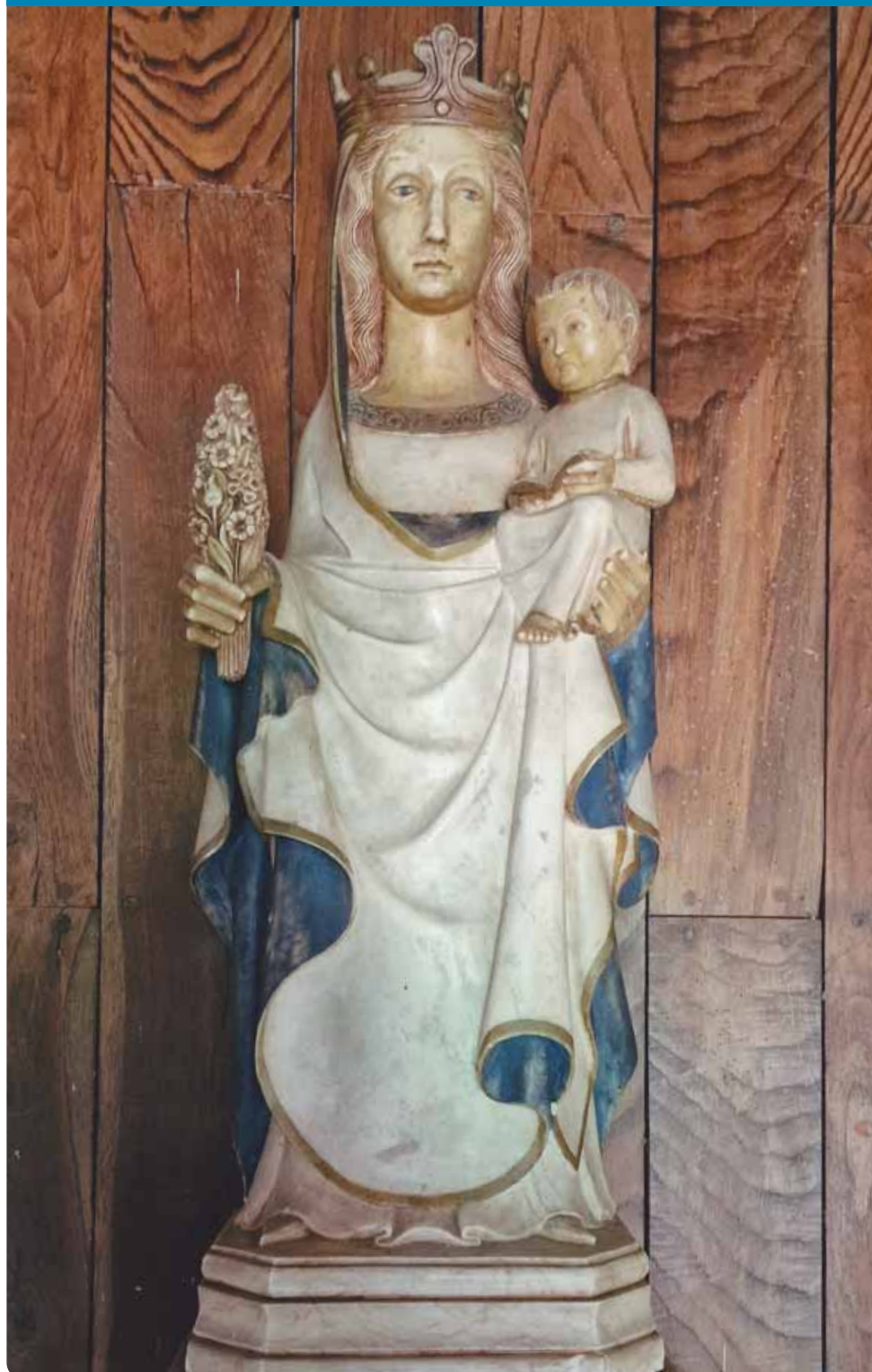
*Sigueu-nos consol i guia,
oh Mare de pietat:
socorreu-nos nit i dia,
Nostra Senyora del Prat.*

A tocar de l'antic camí ral de Camprodon, a uns tres-cents metres al nord-est de la vila de Sant Joan de les Abadesses i a poca distància de la riba del Ter, es troba una capelleta dedicada a la Mare de Déu del Prat.

El seu origen es remunta a l'any 1435, quan l'abat Pere de Montcorb va autoritzar la construcció d'un petit oratori al peu de la creu de terme, coneguda popularment com «el pedró del Prat». Poc després, el canonge Enric Valeric va encarregar una imatge d'alabastre de la Mare de Déu, que fou col·locada en aquell oratori i que aviat donà nom al lloc. Segons la llegenda, una antiga imatge venerada en aquella ermita hauria estat trobada a les roques del torrent durant les obres del pont.

El juliol de 1936, amb l'esclat de la guerra civil, la capella fou cremada. La imatge, els objectes de culte, el retaule i altres elements patrimonials desaparegueren sota les flames.

El 31 de maig de 1970 es va celebrar la festa de restauració de la capella, una diada molt important per a la vila. La nova imatge de la Mare de Déu, feta també d'alabastre policromat, és una reproducció fidel de l'antiga i fou obra de l'escultor santjoaní Francesc Fajula i Pellicer. La seva festa se celebra el 25 de març.

«Si m'estimeu, guardareu els meus manaments»

Diümenge VI de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisciant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

(8,5-8.14-17)

Salm responsorial

Aclama Déu, tota la terra.

[65]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'averkonyir d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

(3,15-18)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir.

D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

(14,15-21)

«Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'averkonyir d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament»

«Veni, oh dolç hoste de l'ànima!»

Andrey Castrillón, prev.

En un escrit de Demòstenes, orador i advocat de l'Atenes del segle IV aC, s'esmenta una figura curiosa: el *paráklētos*. Era aquell amic de confiança que, quan algú era acusat davant un tribunal, s'asseia al seu costat. No havia d'argumentar ni dir res; la seva sola presència i bona fama es convertia en defensa.

Jesús es val d'aquesta figura jurídica per a prometre l'enviament de l'Esperit Sant als seus deixebles. Però hi ha una diferència important: el paràclit grec actuava des de fora, amb la seva visibilitat i el seu prestigi social; el Defensor, en canvi, habita en el més íntim del creient i hi actua, recordant i fent present la paraula de Jesús i obrint la intel·ligència del cor per encarnar-la en la pròpia vida.

Així, quan de vegades se'ns posa com davant d'un tribunal exigent en el qual ens sentim jutjats per les nostres mancances, pors o les expectatives del món, la promesa de Jesús es fa més real: l'Esperit ja hi és, fent-nos costat en cada lluita, habitant en nosaltres amb una fidelitat que el món no pot donar ni treure. No som pas orfes, perquè tenim la vida mateixa del Ressuscitat.

I és des d'aquesta presència viva que som convidats a estimar de debò, encarant els manaments de Jesús en el nostre dia a dia. En els petits gestos de servei, en cada acte senzill de caritat i en el nostre sí fidel a la voluntat del Pare, el Crist se'ns fa conèixer. Som en ell i ell és en nosaltres, sostinguts i enfortits pel seu amor fidel.

La imatge

Pintar un apostolat, dotze persones que en aquest cas escolten atentament Jesús, no ha de ser fàcil: cadascun dels apòstols s'ha de veure com a singular. Així s'esdevé igualment en la comunitat cristiana: tots som deixebles, però cadascun és singular per tot allò que ens fa únics: el temperament personal, les circumstàncies de la vida. I també per la resposta i la generositat de la donació i el servei.

Predicació de Crist als Apòstols (finals del segle XVII - principis del segle XVIII)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

11 dilluns

—Sant Eudald, mr. patró de Ripoll
—Sant Ponç, bisbe i mr.
Ac 16,11-15 / Salm 149 /
Jo 15,26-16,4a

12 dimarts

—Sant Pancraç
—Sants Aquileu i Nereu, mrs.
Beat Àlvar del Portillo
Ac 16,22-34 / Salm 137 / Jo 16,5-11

13 dimecres

La Mare de Déu de Fàtima
Festa de les Santes Espines (Tàrraga)
Ac 17,15.22-18,1 / Salm 148 /
Jo 16,12-15

14 dijous

Mare de Déu de l'Albra (Tàrraga)
—Sant Maries (o Macià), apòstol
—Santa Gemma Galgani, vg.
Ac 1,15-17.20-26 / Salm 112 /
Jo 15,9-17

15 divendres

—Sant Isidre llaurador
—Sant Joan Baptista de la Salle
Ac 18,9-18 / Salm 46 / Jo 16,20-23a

16 dissabte

—Sant Simeó Stock, carmelita
Ac 18,23-28 / Salm 46 / Jo 16,23b-28

17 Ascensió del Senyor / Cicle A

Jornada Mundial
de les Comunicacions Socials
—Sant Pasqual Bailón, framenor
Ac 1,1-11 / Salm 46 / Ef 1,17-23 /
Mt 28,16-20

Montserrat acull la trobada anual de les Hospitalitats de Lurdes

Redacció

Montserrat va acollir el dissabte dia 11 d'abril la trobada anual de les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes de les diòcesis amb seu a Catalunya. La jornada va aplegar un miler de persones, entre les quals hi havia uns cent vuitanta representants de la diòcesi de Vic.

L'activitat va començar a les deu del matí amb l'arribada dels pelegrins i una estona de convivència, ideal per a estrènyer els vincles entre les diferents delegacions. El moment central de la celebració va ser la missa solemne, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Daniel Palau Valero.

Després de l'eucaristia, els assistents van gaudir d'un dinar de germanor. La jornada es cloqué a la tarda amb la tradicional processó de les torxes, el res del rosari i el cant de l'Ave Maria a l'interior de la basílica.

Rafel Ginebra, director de l'Arxiu i Biblioteca Episcopal

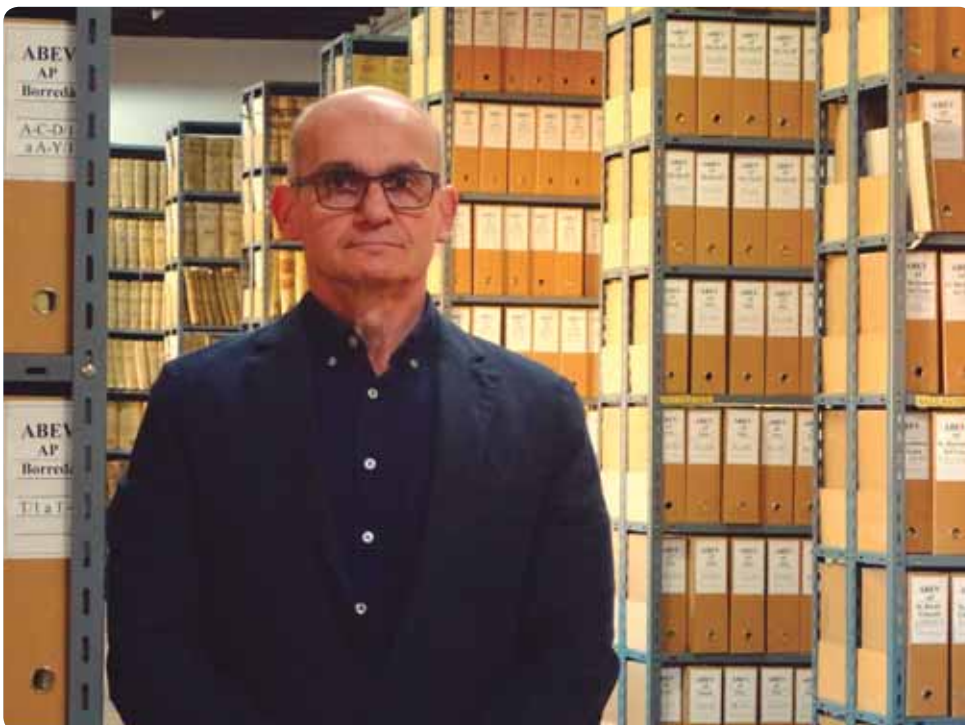
Redacció

Fa unes quantes setmanes, el nostre bisbe va nomenar Rafel Ginebra i Molins com a nou director de l'Arxiu i Biblioteca Episcopal.

Nascut a Vic en 1965, és arxiver i historiador professional, doctor en Geografia i Història (Història Medieval) per la Universitat de Barcelona (1996), màster en Arxivística per la Universitat Autònoma de Barcelona (1998), llicenciat en Documentació per la Universitat de Barcelona (2003) i màster en Documentació Digital per la Universitat Pompeu Fabra (2004). Vinculat a l'Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic des de 1987, va coordinar la reorganització i informatització que es dugué a terme de 1998 a 2003 i ha continuat realitzant-hi tasques de catalogació, gestió i atenció als usuaris. Els darrers anys i com a tècnic superior de cultura de l'Oficina de Patrimoni Cultural de la Diputació de

Barcelona, ha fet també d'arxiver de diferents municipis de la comarca.

La seva tesi estudià la societat de Vic en el primer terç del segle XIII. Ha publicat diferents estudis sobre història del notariat. Ha publicat també treballs sobre altres temes, com són els llibres *Condemnades per bruixes: processos judicials al Vallès i al Moianès a principis del segle XVII* (Museu de Granollers, 2007), *El baró de la Blava: pagesia, noblesa i imaginari popular* (2014) o *Guerra, pau i vida quotidiana en primera persona: el llibre de memòries de Bernat Puigcarbó de Muntanyola (ss. XVI-XVII)*, el llibre de notes de Francesc Joan Lleopart de Vilalleons (ss. XVII-XVIII) i els llibres de comptes i notes dels hereus Quatre-cases de Pruit (1686-1812) (Patronat d'Estudis Osonencs, 2005). És també autor de diferents articles sobre aspectes diversos de la història osonenca.

60a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials

Diumenge vinent, dia 17 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, se celebra la 60a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials. El missatge del papa Lleó XIV per a enguany es titula «Custodiar veus i rostres humans».

El Sant Pare ens convida a reflexionar sobre la comunicació en un temps marcat per la tecnologia digital i la intel·ligència artificial. Davant el risc que les persones quedin reduïdes a dades, perfils, imatges manipulades o veus artificials, el pontífex recorda que tota comunicació ha de posar al centre la dignitat humana, la veritat i la responsabilitat. Custodiar veus i rostres humans vol dir escoltar l'altre, respectar la seva història i comunicar sense deshumanitzar.

La col·lecta d'aquest diumenge ajuda a sostenir els mitjans de comunicació de l'Església. Us demanem, doncs, d'ajudar l'oficina de premsa del bisbat, la seva web i el Full Diocesà, que cada dia més són una inversió necessària per a comunicar el que som i el que fem.

El Sant Pare ens visita

9 i 10 de juny

Les anteriors visites dels pontífexs a Catalunya

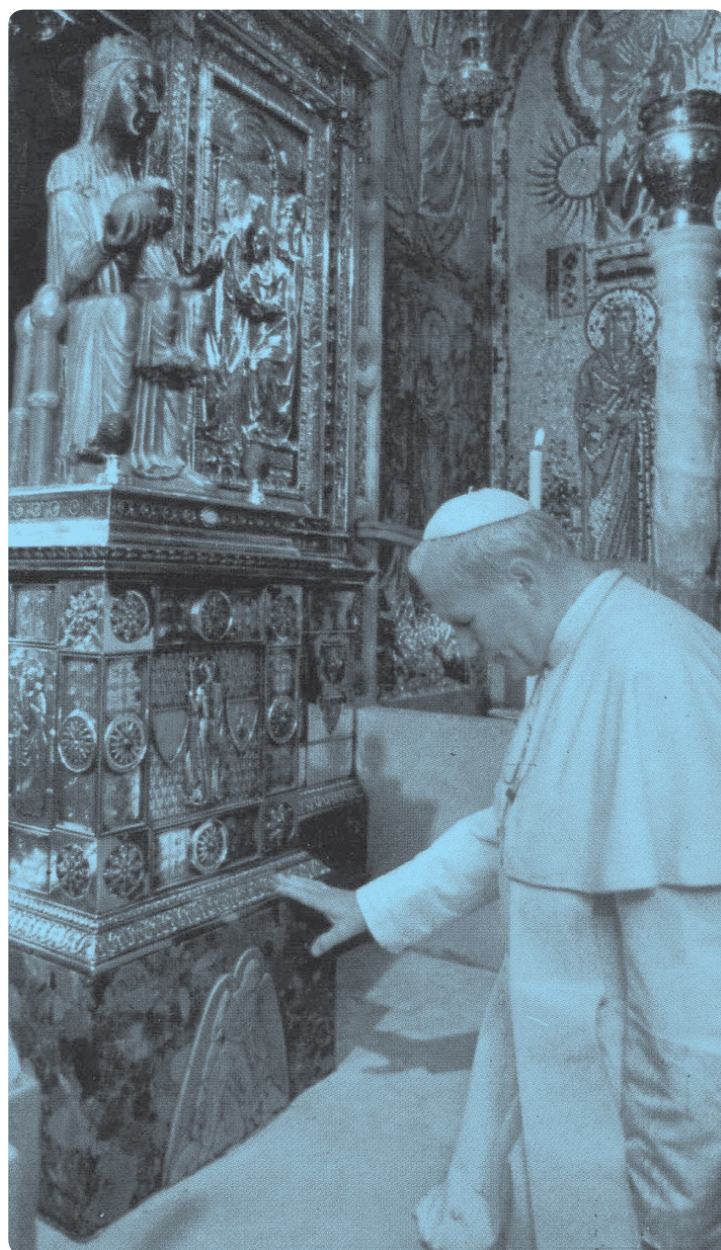
Redacció

El 7 de novembre de 1982, Catalunya va viure una jornada històrica: per primera vegada, un papa visitava Barcelona i Montserrat. Joan Pau II, en el marc del seu primer viatge apostòlic a Espanya, arribava en un moment de grans canvis socials i polítics.

La jornada va començar marcada pel mal temps. El Sant Pare havia d'arribar a Montserrat en helicòpter, però la boira i la pluja van obligar a modificar el recorregut. Malgrat el fred i el temporal, milers de fidels s'havien concentrat a la muntanya per rebre'l. Al monestir, Joan Pau II venerà la Mare de Déu de Montserrat, la Moreneta, i saludà la comunitat benedictina.

Però el record d'aquell dia va quedar també unit a la tragèdia. A causa del fort temporal, a Montserrat es produí un accident entre la multitud congregada. Dues noies del col·legi Les Alzines, de Girona, que hi havien anat amb altres companyes, van morir.

Després de Montserrat, Joan Pau II va continuar la seva visita a Barcelona. A migdia va passar per la Sagrada Família, on resà l'àngelus davant la façana del Naixement. A la tarda, el papa va fer una visita privada a la catedral de Barcelona i després mantingué, a Montjuïc, una trobada significativa amb representants del món del treball i de l'empresa. Era un moment delicat: Espanya patia una greu crisi econòmica i l'atur afectava moltes famílies. Davant treballadors, empresaris i autoritats, el pontífex va recordar la doctrina social de l'Església i defensà que l'economia havia d'estar al servei de la persona. Va ad-

vertir que la manca de feina no era solament un problema material, sinó també un problema humà i moral, perquè podia provocar desesperació, tensions familiars i exclusió social. En aquell acte, Joan Pau II va insistir que el capital havia d'estar al servei del treball, i no pas el treball sotmès al capital.

La jornada va culminar amb la missa al Camp Nou, convertit per unes hores en un immens temple a l'aire lliure. Malgrat la pluja persistent, milers de fidels van omplir les graderies amb paraigües i impermeables.

La visita de Benet XVI a Barcelona: la Sagrada Família esdevé basílica

El 7 de novembre del 2010, Barcelona va viure una altra jornada històrica amb la visita del papa Benet XVI. Vint-i-vuit anys després de l'estada de Joan Pau II a Catalunya, el pontífex alemany arribava a la ciutat amb un objectiu central: dedicar el temple de la Sagrada Família i proclamar-lo basílica menor.

Benet XVI havia arribat a la ciutat el vespre anterior, procedent de Santiago de Compostel·la, i s'allotjà al palau episcopal, al costat de la catedral. El matí del 7 de novembre, va recórrer els carrers de l'urbs en «papamòbil» fins a la Sagrada Família.

El moment central fou la solemne celebració eucarística a l'interior del temple. Benet XVI va consagrar l'altar i dedicà la Sagrada Família al culte. L'acte convertia oficialment el temple en basílica i reconeixia la seva importància espiritual, artística i universal. En la seva homilia, el Sant Pare va destacar la bellesa de l'obra de Gaudí i presentà la Sagrada Família com una

unió entre fe, art i servei a Déu. També va recordar el paper de la família cristiana i la necessitat de defensar la dignitat de la vida humana.

A l'exterior, milers de fidels van seguir la missa a través de pantalles gegants instal·lades als carrers propers. També s'habilitaren altres espais, com la plaça de toros Monumental, perquè més persones poguessin participar indirectament en la celebració. La imatge de la nau central plena, il·luminada pels vitralls i presidida pel pontífex, esdevingué una de les escenes més recordades de la història recent del temple.

A la tarda, Benet XVI va visitar l'Obra Benèfic-Social del Nen Déu, al barri del Guinardó, una institució dedicada a l'atenció d'infants i adults amb discapacitat.

Lleó XIV, segon papa que celebra el Corpus a Espanya

El papa Lleó XIV, en un dels actes confirmats, presidirà la festivitat de Corpus Christi a Madrid. Tanmateix, no serà el primer papa que celebra el Corpus a Espanya: Adrià VI, bisbe de Tortosa i papa electe, el 19 de juny de 1522 va presidir la missa solemne a la catedral de Santa Maria de l'Estrella i, a la tarda, la processó del Corpus pels carrers de Tortosa, amb la participació del clergat, les autoritats i el poble. El 9 de juliol, Adrià VI va marxar cap a Roma per mar des del port de l'Ampolla.

La regularització de migrants

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des de fa un parell de setmanes ha començat un procés de regularització de persones migrants que certifiquin la seva estada entre nosaltres en el temps que la llei concreta. A més del sojorn al país, es demanen altres requisits perquè es pugui concedir el document de residència legal a l'estat espanyol. Des de la mirada cristiana —que no pot fer res més que descobrir en tota persona una dignitat inalienable—, es veu en aquesta regularització una realitat molt positiva, tant per als qui aconseguen el que desitgen delerosament com per a la nostra societat.

És una oportunitat per reconèixer la seva dignitat, afavorir la seva integració i construir una societat més humana, fraterna i amb futur

Certament, els estats han de tenir una política de migració que garanteixi la seva seguretat i possibiliti un flux de migrants ordenat, de tal manera que preservi la integració en el país juntament amb unes condicions de vida dignes per al nouvingut. El tema de les «màfies», tant en els llocs d'origen dels migrants com en les seves destinacions, ha de ser afrontat també pels poders públics. El sofriment i la mateixa mort acompanyen massa sovint els trajectes vers la meta somniada pels qui s'arrisquen en la recerca d'un futur millor per a ells i les seves famílies. Tanmateix, qualsevol persona que es trobi entre nosaltres, més enllà de quin hagi estat el seu recorregut, i estigui o no regularitzada administrativament, mereix de part nostra les actituds cristianes adients: acolliment, protecció, integració i promoció. A més, moltes de les persones no regularitzades ja formen part de la nostra societat en realitats ben humanes, com ara l'atenció als ancians en les seves llars. Quantes persones trobo fent

companyia i donant escalf humà als més grans i malalts durant la visita pastoral als pobles i ciutats!

No hem de mirar la presència de gent provinent d'altres països, cultures i religions com una realitat negativa. La humanitat sempre ha experimentat fenòmens migratoris per moltes raons: ecològiques, polítiques, econòmiques, conflictes socials i bèl·lics. Hem d'acceptar que el gènere humà és únic, més enllà de les diferències de color, llengua o hàbits culturals. M'agrada de dir que el Creador no va posar fronteres entre els pobles, sinó que som els homes qui les posem, contínuament fent i desfent. Des d'aquesta perspectiva, hem d'entendre que la presència de migrants en el nostre país —entre altres coses positives— pal·lia «l'hivern demogràfic» que buida els llits dels nounats als hospitals, les aules de les nostres escoles, els carrers i les llars de l'alegria dels infants. Un país sense infants és una terra sense futur.

Com a cristians, doncs, no podem fer res més que alegrar-nos d'aquesta regularització de migrants. Esperem i preguem per tots els qui lluiten per aconseguir-la, superant les traves que puguin trobar. Tenim l'obligació d'ajudar-los amb tot el que puguem. La fraternitat, des de l'Evangeli, ens els fa descobrir amb tota la dignitat de criatures de Déu, germans nostres.

